

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2020. február 16.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet
Igehirdetés címe: A boldog koldus élet

(1. dia) „¹Amikor Jézus meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. ²Ő pedig megszólalt, és így tanította őket:
³Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.” Mt 5,1-3

Szeretett Gyülekezet!

Az elkövetkezendő hónapokban egy sorozatot indítunk el, és sorra vesszük Jézus „boldogmondásait”. Különösen is hálás a szívem ezért a sorozatért, hiszen Jézus egyik legmélyebb, legérzelemdúsabb és legellentmondásosabb prédikációja hangzott el, melyet most alkalomról-alkalomra tanulmányozhatunk. A „Hegyi beszédek” prédikációján belül hangzott el ez a tanítás, de megtalálhatjuk ebben a prédikációban **(2. dia)**

- Só és világosság
- A törvény magyarázata
- Az adakozás
- Az imádság
- A böjtölés
- Az igazi kincs
- A test lámpása
- Isten és a mammon
- Isten gondviselése
- A képmutató ítélkezés
- A szent dolgok megbecsülése
- Az imádság meghallgatása
- Az arany szabály
- Szoros kapu, keskeny út
- A hamis próféták
- Isten akaratának cselekvése
- Aki kösziklára épít

témákat. Úgy fejezi be Máté Jézusnak ezt a hosszú tanítását **(2/a dia)**: „²⁸Amikor Jézus befejezte ezeket a beszédeket, a sokaság álmélkodott tanításán, ²⁹mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudóik.”
Mt 7,28

Jézusnak ez az első nagy nyilvánosság előtt elhangzott prédikációja, ahol nagy sokaság hallgatta. Ennek a hosszú prédikációnak az első témája – amiről említettem már, hogy a legelentmondásosabb – „boldogmondások”, amelyben olyan elentmondó fogalmakat használ, amit nagyon sokan nem értenek. Minden ilyen mondatát úgy kezd, „boldogok”. **(3. dia)**

- „Boldogok a lelki szegények,”
- „Boldogok, akik sírnak,”
- „Boldogok a szelídek”
- „Boldogok, akik éheznek és szomjazznak az igazságra”
- „Boldogok az irgalmasok”
- „Boldogok a tiszta szívűek”
- „Boldogok, akik békét teremtenek”
- „Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket”

Ez a fajta „ellenmondó” érzés azért benne van az emberben, mikor hallgatja ezeket a mondatokat az ember, hiszen ennek mintha az ellenkezőjét látná az ember.

Boldogok, akik sírnak. Többnyire nem akkor sír az ember, amikor boldogtalan, amikor szomorú, amikor fáj neki valami?

Boldogok, akik szelídek. Ebben a farkastörvényű világban pont a szelídtérmetű embert falják fel, darálják be! Hogy lehet az ilyen galamblelkű ember boldog?

Boldogok, akik éheznek és szomjazznak az igazságra. Pont nem az igazság érdekel senki, hanem a legtöbben az érdekek mentén élnek és a maguk igazát hangoztatják. Hányan a hazugságpropagandát hirdetik, arra építenek fel akár egy egész életet. Sokszor az embereket minden érdekli csak az igazság nem.

Nem szeretnék most végig menni minden egyes mondatát Jézusnak, hiszen, ha Isten engedi, akkor hétről-hétre, alkalomról-alkalomra tanulmányozni fogjuk, csak annyit szerettem volna „felvillantani”, hogy ez a feloldhatatlannak látszó ellentét végig húzódik Jézus prédikációjában.

Nézzük meg a mára kijelölt mondatunkat, mit is jelent, illetve hogyan aktualizálhatjuk a közel 2000 évvel ezelőtt elhangzottakat. Azt olvassuk **(4. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

„¹Amikor Jézus meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. ²Ő pedig megszólalt, és így tanította őket:

³**Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.”**

Jézus látta a sokaságot, akik – ahogy később olvassuk – **(5. dia)**

„³⁶Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörték és elveszettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül.” Mt

9,36. Látta, hogy az emberek boldogtalanok, és ez a boldogtalanság végig húzódott és húzódik mai napig az emberiség életén. Ha megnézzük, akkor ezt a boldogságállapotot veszítette el az ember a bűnessel. Ott váltotta fel a boldogságot a boldogtalanság. Amit hangsúlyozni szeretnék, hogy az állapotot veszítette el, hiszen tud boldog lenni az ember egy párválasztásnál, egy gyermekszületésnél, de sajnos az ember állapota változott meg, amikor a bűn belépett az ember életébe. Ha megnézzük Ádám és Éva életét, akkor azt látjuk, hogy a teremtés után Isten azt mondta, hogy minden jó és az ember boldog volt. Ádám

boldog volt Éva mellett, Éva boldog volt Ádám mellett. Teljes, mély kapcsolatuk volt egymással és harmonikus kapcsolatuk volt Istennel. Azonban a bűneset után ezt az állapotot, a boldogállapotot veszítette el az ember, s lépett helyébe a boldogtalanság azzal, hogy Ádám és Éva megtapasztalták a szenvedést, a fájdalmat, a fáradságot, az átkot, a verejtéket, a halált. Milyen boldogtalanságot idézhetett elő bennük, amikor saját gyermekük, Káin gyilkossá vált és elveszítették Ábel gyermeküket. Micsoda fájdalmat jelentett ez egy édesanyának, egy édesapának?! Aztán ha megnézzük Káin utódait, ha végig tekintünk családfájukon, akkor ez a boldogtalanság végig húzódik az életükön. Átjárja egész családi életüket, sorsukat a boldogtalanság **(6. dia)**.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Olyan megrendítő, Lámeknél, Káin szépukájánál már arról olvashatunk, azt mondja **(7. dia)**: „**Embert ölök, ha megsebez, gyermeket is, ha megüt.**” I Móz 4,23. Szép kilátások és ez csak fokozódni fog, ahogy egyre inkább olvassuk a Bibliát. A 6. fejezetben már arról olvashatunk Noé története előtt **(7/a dia)**: „**az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz,**” I Móz 6,5.

Ez a boldogtalan állapot végig húzódik a Biblián, az egész Ószövetségen. Hozhatnék rengeteg példát, azt gondolom, kimeríthetetlen a példatár, de nem ugyan ezt érezzük a saját magunk életében is? Könnyekkel jövünk a világra és könnyekkel megyünk ki a világból. Hol mi sírunk mások miatt, hol mások sírnak miattunk. Hol mi vagyunk boldogtalanok mások miatt, hol mások boldogtalanok miattunk. Ez ott van mindannyiunk életében! Természetesen vannak boldog pillanatok! De a pillanatok nem összetévesztendőek az állapottal. Egy érdekes felmérést olvastam nem olyan rég, ahol az országok boldogsá-

gát vizsgálták. 157 országot vizsgáltak „*az egy főre eső jövedelem, az egészségben eltöltött várható élettartam, a társas támogatás és a korrupció mértéke*” alapján. A felmérések szerint **(8. dia)** Dánia a világ legboldogabb országa és Burundi (Kelet Afrika), egy piciny ország a legboldogtalanabb. Magyarország a 91. helyen áll.

De valóban az egy főre eső jövedelem, az átlagéletkor, a társas támogatás, a korrupció a boldogság meghatározói? Természetesen befolyásolják. Természetes, hogy egy svájci közegben **(9. dia)** (ők visszaszorultak a 2. helyre), a hegyek, a csodálatos környezet jobb hatással van az ember életére, **(9/a dia)** mint egy nehéz sorsú, nélkülöző, szegénységgel, hiánnyal szenvedő országban, Burundiban. Nem szeretném ezeket szembe állítani, csak arra rávilágítani, hogy a boldogtalanság, a boldogtalanság állapota végig húzódik az emberiség történelmén. Egy nagyon fontos összefüggést azért jó, ha látunk a felmérés és a jézusi szavak mögött. Dánia, Svájc, Finnország az egyik leggazdagabb országok közé tartoznak. Burundi a világ

legszegényebb országa. Azonban jó, ha látjuk azt is, hogy ezekben a fejlett országokban sajnos Isten nagyon a háttérbe lett szorítva. Emberek a fejlettség, a jómód, a nélkülözés hiánya miatt egyre inkább kihagyják életükből Istent. Pedig Jézus Krisztus éppen ennek az ellenkezőjéről beszél, és éppen ezért mi megkülönböztetünk boldogságot és boldogságot. Ahogy a biblia megkülönböztet békességet és békességet. Minél jobb módban él az ember, annál inkább érzi szükségtelenségét az életében Istennek. Annál inkább elfelejti az ember az Istenre való utaltságot. Ezért látunk ellentétet a világban tapasztalt és Jézus szavai között.

Azonban mindegy, hogy valaki Dániában vagy Burundiban él, az ember szíve akkor is az igazi boldogság után vágyik és ezt sem a pénz, sem a jómód, sem a kapcsolatok nem tudják megadni, legfeljebb a boldogtalan állapotot feledtetni vagy enyhíteni tudják. Ahogy a bolond gazda esetében, akinek jómódja feledtette boldogtalanságát és ezzel vigasztalta magát **(10. dia)**: „¹⁹és ezt mondom a lelkemnek: Én lelkem, sok

javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál!” Lk 12,19. A jómód ezt tudja feledtetni, de kárpótolni semmi esetre sem. Sajnos emberek pedig ettől várják a boldogságot, pedig a boldogulás és a boldogság az nem azonos.

Ezt látta Jézus is az emberek életén, és ezért beszél a boldogságról, arról, hogy kik a boldogok. Az első mondata az, akik lelki szegények. Ezt a mondatot sokan nem értik, vagy félre értik. Jó ezt pontosan értenünk, mert a félreértés félresiklást eredményezhet. Jézus itt a **(11. dia)** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι szavakat használja, ami magyarázata sokkal mélyebbre visz bennünket a megértés tekintetében.

(11/a dia) A Μακάριοι szó boldogot, vagy még inkább áldottat jelent, ami arra mutat rá, hogy aki áldottá válik, az boldog lesz. Tudniillik a „boldog” szó nem egy érzelmi kifejezés, hanem sokkal inkább azt jelenti, hogy milyen állapotban van. Az áldott állapotból következik, hogy valaki boldog.

Amikor valaki megtapasztalja Isten áldását, akkor az boldogsággal tölti el.

(11/b dia) Mondatunkban a kulcs szó a πτωχοὶ, ami nem egyszerűen szegényt, hanem sokkal inkább koldust jelent. A πτωχοὶ etimológiailag tekintve a πτοσσω, πησσω kifejezésből jön, aminek meghajlik, görnyed a jelentése és az alázat kifejezésekként használják. Átvitt értelemben lehet még ezt a szót rászorultnak is fordítani, s így értjük meg igazán Jézusnak a szavát. Tudniillik a koldus nélkülözik, rá van szorulva valakire. A rászorultság pedig alázatban tart. Boldogok, áldottak azok, akik rá vannak szorulva Istenre **(11/c dia)** lelkileg, szellemileg. Nem anyagi nélkülözésről, kiszolgáltatottságról beszél itt Jézus, hanem arról a lelki állapotról, amikor rá van utalva az ember Istenre. A „lelki értelemben vett koldusság, szegénység” nem más, mint amikor ki tudjuk mondani, elismerjük, megvalljuk Istenre való szorultságunkat. Nincsen semmink, amit nyújthatnánk. Kálvin olyan szépen fejezi ezt ki, amikor azt mondja: „csak az a lelki szegény, ki önmagát semminek tartva, Isten

irgalmasságában nyugszik meg”. Csakis az ilyen ember számára készítette el Isten az Ő országát. Jézus arról beszél, hogy Isten országa nem a gazdagoké, hanem a szegényeké (itt nem az anyagi javakat említi), nem az erőseké, hanem a gyengéké, nem a büszkéké, hanem az alázatosaké. Azoké, akik abban a lelki szegény állapotban vannak, hogy tudják, rá vannak szorulva Istenre. Ezért említettem és fontos azt látni, hogy a gazdag, jómódú országokban Isten egyre inkább háttérbe szorul, mert ugyan úgy gondolkodnak emberek, ahogy gondolkodott a már idézett bolond gazda: **„Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál!”** Az ilyen ember azt gondolja, a vagyona lesz a megtartó, a vagyona miatt lehet valaki ebben az életben, s emiatt nincs benne az az Istenre való hagyatkozás, a ráutaltság, mert a vagyonában bízik. Pedig az ilyen embereknek is nagyon jól kellene tudnia, **(12. dia)**, hogy semmit nem visz magával és vagyona sem fogja megtartani. Talán ebben a jómódban, magabiztosságban van Dánia is, Svájc is, talán azt gondolják, ez a fajta kiegyensúlyozott élet

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

boldogságot adhat, de számukra is igaz a képen látható jelenet, hogy nem visznek magukkal semmit, s nem tartja meg őket sem a felhalmozott vagyon. Ez sajnos a gazdag országokra, a jó módban élő országok lakosaira mindig is jellemző volt, s a gazdagságuk sok esetben magabiztosságot eredményezett, s azt gondolják, nincsen szükségük Istenre, mert mindent megtehetnek, mindent megvehetnek. Ezért a anyagi javakkal megáldott emberek sokkal nagyobb veszélynek vannak kitéve, hogy ez ezt a fajta magabiztosságot eredményezi. Gondoljatok csak a néhány héttel ezelőtti tanulmányozott Laodíceai Gyülekezetre, akik azt mondták **(13. dia): „Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire”** Jel 3,17, ez a lelkület éppen azt eredményezte, hogy Jézust kiszorították az életükből, mert már nem volt rá szükségük és ezért szorult ki Jézus a templom ajtón kívülre, ezért mondja már kintről: „**Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.**” Jel 3,20. Már nem volt abban a lelki koldus ál-

lapotban, már nem volt meg bennük ez a Jézusra-utaltság, aztán ki is zárták az életükből. Az Isten országába való bemenetlünknek az az előfeltétele, hogy belássuk lelki szegénységünket. Ahogy Luther a halálos ágyán azzal fejezte be életét, azt mondta **(14. dia): „Bizony, koldusok vagyunk!”**

Aki ennek a felismerésére jut, azé a mennyek országa. Aki ebben a rászorultságban éli az életét, aki rá van utalva Jézus Krisztus kegyelmére, bocsánatára, azé a mennyek országa. Aki ebben éli az életét, az lehet igazán boldog, még helyesebben áldott!

Te vajon ebben a helyzetben vagy-e? Érzed ezt a rászorultságot vagy inkább a magabiztosság, a magadban való biztosság jellemző a te életedre? Amíg azt gondolod, nincs szükséged Istenre, amíg nem kerülsz ebbe a lelki koldus állapotba, addig nem tud veled mit kezdeni Isten. Vajon milyen állapotban vagy, milyen állapotban ülsz itt? Voltál már valaha rászorulva Istenre, vagy azt gondoltad, megoldod!? Jézus Krisztus igazán áldottá, boldoggá tud tenni, akar tenni, de ehhez arra a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

felismerésre kell eljutni, hogy semmink sincs (amit énekeltünk az igehirdetés előtt). Rád vagyok szorulva, s Te ebben a rászorultságomban, koldus állapotomban tudsz egyedül segíteni.

Amikor erre a felismerésre eljut az ember, amikor rendeződik Jézus Krisztussal az élete, akkor változik meg az állapota, s akkor lesz áldottá, akkor lesz igazán boldog az az ember. Ezt a boldogállapotot hozta vissza Jézus Krisztus. Amit elvesztett a bűnbeesésben Ádám és Éva, aztán csak fokozódott a boldogtalanság az utódaiban, s láthatjuk, a magunk életében is, ezt az állapotot kívánta Jézus megváltoztatni. Ehhez pedig arra a lelki koldus állapotra kell jutnunk, hogy felismerjük, Rá van szükségünk!

Ámen!